საქართველოს სახელმწიფო
ლიტერატურული მუზეუმი

ფონდის №

დოკუმენტი №

სანდრო ეფიმის ფონდი.

ეკრანი.

1. „ზეიმის შემდეგ" (მანქანაზე ნაბეჭდი).
2. „ზღვიმპისი იკლიმა" (მანქანაზე ნაბეჭდი, აკეთიმის ხელი ნასწორიკა).
3. „კაუას" (მანქანაზე ნაბეჭდი).
4. „კაცაქეთონი" (მანქანაზე ნაბეჭდი, აკეთიმის ხელი ნასწორიკა).
5. „ძეგლი ქაცაქის დიდ მოედანზე" („ბმიმის ძეგლი") მანქანაზე ნაბეჭდი.
6. „ახალი წელი (მანქანაზე ნაბეჭდი) 2ჯ.
7. „მოლოდინში ქუხილისა. (მანქანაზე ნაბეჭდი).
8. „მოლოცკა" (მანქანაზე ნაბეჭდი).
9. „ამიდისო, ჩვენო ამიდისი" (მანქანაზე ნაბეჭდი) 3ჯ.

რიგითი №	25494 ~~105~~
ფურცლების რაოდენობა	12ჯ.
ძველი №	1334/59-68-ი

25494
~~105~~
1
1334/59-ρ

ზეიმის ~~[illegible]~~

/მეგობარ პოეტებს/

პოეზიის ზეიმს შეხვდა
საზეიმოდ განთიადი,
მზე ამბორის ალში გვხვევდათ,
ღრე ღგებოდა, ღრე ღიადი.
ეხ, ნეტავ თქვენ,- ერთ ლექსს მეცა
ჩვენს ~~[illegible]~~ მიუძღვნიდი,
ჩემს ჯანს ნება რომ მოეცა,
თუ ცოტახნით მომიცდიდით.!..
ხალხის გული რომ შეაღოთ,
ვერ იკმარებს ერთი ლექსი,
თუმც არ ვიყავ თქვენთან ახლოს,
საღოეგრძელო თქვენი შევსვი;
გიღოეგრძელეთ თქვენ სიუხვე,
"ერთი-ორი" რას მიქვიან?
სწორ გზას გაჰყევთ, ნუ მოუხვევთ,
საღ ნამცეცებს მტრები ყრიან,
~~[illegible]~~ ჩვენთვის, მაგრამ
თვითონ საფლავს გაითხრიან.

20 მაისი 1963 ნ.

1339/60-ჩ

2

ზღვისპირაჯ ივლისში

(ჩემს ქრმეზს)

აორთქლებულა ხმელეთი თითქოს,

ეგეზ ზღვაჯ ეფოლეს,
ხაჯგან ზღვის ნიხაჯ სფოლისოქმა მიმძიმს.
ზღვაო, ხომ ეს ეჯსრომ,
ივლისმა ხომ არ გაჯაგიბირა,—
ნიავი შენი კვლავ მომანაგროს?!.

ხშირად ვუმღერდი შენს ნიავს ფრთიანს,
ჩემს სარკმელში რომ შემოიფრენდა,
დღეს რომ აღონებს ჩემს გულს ავდრიანს,..
ზღვაო, შენ მაინც გეგრფი და გხედავ—
ხან მშვიდს და ხანაც მრისხანე/ხმიანს!..

ივლისი. 1962 წ.

ქობულეთი

1334/61-ჩ

ვაჟას [illegible]

ბევრჯერ მსმენია
სიკეთე შენგან,
[illegible]
ღაგითესია,
შენი სიმღერა
გულს ჩაგვენერგა,
შენი ლექსები
სიბრძნის თესლია!..
გვავალებ, მჩერლის
ვიცავდეთ სახელს,
"უსულგულოთა"
ვიყოთ მგმობელი,
მე, როგორც პოეტს,
ავკაცთა მძრახველს,
კვლავ მინდა გითხრა
სამადლობელი!..

1334/62-ნ 4

ჯ ა ლ ა ქ ტ ი ო ნ ი

მზის დაბნელება სამუდამოდ ~~არავის~~

~~ბეჯერა~~,

~~ვერ დავიჯერებთ სიკვდილს~~

~~ჩვენი ჯალაქტიონის,~~

სიკვდილის სიკვდილს ~~უმღერდა~~

მისი სიმღერა, -

იგი უმღერდა სიცოცხლეს, ვით

ვარდს იადონი.

~~ჯული არ უცემს~~, მაგრამ ~~ბანა~~

იგი მკვდარია?

~~მის~~ მკერდში ლექსი მოელვარე

~~ჯულით ქცეულა,~~

მისი ლექსი ~~[illegible]~~ გაზაფხულობს, - მუდამ-

დარია, #

მეხდაცემული მუხა კვლავ დგას, #

არ ~~[illegible]~~

[illegible]. 18 მარტი 1959 ნ. ~~[illegible]~~

5

1334/63-ρ

ძეგლი ქალაქის ეიე მოედანზე

ძეგლი ამშვენებს ჩვენს ~~ეიე~~ მოედანს,
იგი მნახველია იტაცებს თვალებს,
გმირმა სიკვდილსაც კი გაუბედა
გასწორებოდა ქვეყნის მტარვალებს.

შეუერეკელმა გასწირა თავი
და ეაახეთქა ჯალათს ყუმბარა,
ცეცხლით შემოსა ხალხის მტარვალი,
მოედანს კვამლი გაეაჭარა.

ძეგლი ~~ამშვენებს ჩვენს ეიე~~ მოედანს,
მილიონების იტაცებს თვალებს,
გმირმა სიკვდილსაც კი გაუბედა
გასწორებოდა ხალხის მტარვალებს.

6 1334/64-p

ახალო წელო

ახალო წელო,
შენი იყოს ეს საღოეგრძელო,
მისცემდე დოვლაის
ჩვენს სამშობლოს,
ხალხს სასახელოს;
მოჭფენდე ვრცელი
ბაღნარებით მთასა და მდელოს,
ვსვამთ საკსე თასით
საღოეგრძელოს,
შენს საღოეგრძელოს!..

-

წელო ახალო,
ჩვენი დროშა არსად დახარო,
საე ბნელა, ყინავს,
ცეცხლს ანთებდე ჯანჯული ახარო,
მილიონების სამშობლოა
შრომის სამყარო,
ეიდი რწმენის მბე
სიცოცხლის და იმედის წყარო.
ჩვენი სამშობლო
იღოეგრძელოს, წელო ახალო,
ხალხთა ძმურ დროშას
ვაღოეგრძელებთ წელო ახალო,
კაცთა მოძულე,
ხალხის მტერი არ მოგვაკარო,
მშვიდობა ქვეყნად
განამტკიცო, ყველგან ამყარო,
ხალხთა ძმურ დროშას ვაღოეგრძელებთ
ახალო წელო,

1334/65-ე

~~ნელო ახალო~~

ახალო ნელო,

ხვალინდელი დღის ვსვამთ საღეგრძელოს,

ჩარხის უკუღმა მობრუნება

კანა ვინ შესძლოს?!.

ადამიანი ადამიანს

უყვარდეს, ეძმოს,

სხვისი ტანჯვა და სიხარული

თავისად ეგრძნოს,

ხვალინდელი დღე ვადღეგრძელოთ

ნელო ახალო,

ვსვამთ კომუნიზმის საღეგრძელოს

~~ახალო ნელო.~~

[illegible]

8
1334/66-1

მოლოდინში ქუხილისა

რა ძნელია მოგონება,
როს შავ ჩარსულს ხედავ,-
გული ისე ძლიერ გიცემს,
ამოვარდეს ლამის;
რა ყოფილა ქვეყნის ძალა-
შერკინული ერთად,
როცა მკერდით მივაპობდით
ჩყვდიადს ბნელი ლამის!
ფრთებშესხმული მომავლისკენ
მივფრინავდით მაღლა,
მივფრინავდით და ერთხელაც
არ გვიგრძვნია დაღლა.
მოველოდით, როს უკუნეთს
დასერავდა ელვა,
მოლოდინში ქუხილისა
ვაქუხებდით ხმებსა,
ვუმღეროდით ძლიერი ხმით
მზიანს დიად დღესა!..

1334/67 89 10

მილოცვა

შალვა გაგიანს

რა გაკვავიწყებს შენს სიჭაბუკეს,
იმ პირველ ჰანკებს კვლავ რომ ხმიანებს,
რომელიც გულებს შუქით აუნთებს
ყველა ეულებს და გარგიანებს.
როს ნაგირობენენ შენი მოგმიგან,
ჩვენს კვერგით იყავ შენ გაგიანი,
ჩვენც გაგმოვლახეთ ერთად შავი გრო
ქვეყნის მსუსხავი და ავგრიანი.
შენ გაიარე ოთხმოცი წელი
და უმღეროგი სამშობლოს გიაგს,
მიტომ შემოსილს შარავანგეგით
ხალხი გაგიგებს შალვა გაგიანს!
ჩვენი ქართული სცენის მშვენებავ,
ქართული სიტყვის გიგო ოსტატო,
არა, არ ძალმიძს პატარა ლექსში
შენი ცხოვრება მთლად გამოვხატო!..
ძვირფასო შალვა, კიგევ ოცი და
ასი წლის თავზე მე[illegible] აქ ვიქნები
და მოგილოცავ... მჯერა კვლავ გიგხანს
არ გაიღლები, არ გაიღლები!..

1334/68-9

თბილისო, ჩვენო თბილისო

1

თბილისო, კესმის თბილისო,
მთაწმინდის ~~საუბარიდან~~ სახელ ბიდან,
როგორ კესმოდა მტრის ურდო
~~რომელ~~ მხრიდან და კარიდან,
როგორ უტევდნენ მათ ქვეყნის
დამცველნი მთა და ბარიდან,
როგორ დგებოდა სისხლის ზღვა
სისხლის ტბიდან და ღვარიდან.
კვლავ მოუსმინე მთაწმინდის
გმირთა შესახებ ამბავი,
ხალხი რომ ფეხზე წამოდგა
ქვეყნიდან ავთა აღმგავი.
ცეცხლი დროშებად აქცია
ქვეყნად სიმართლის დამრგავი!

-

თბილისო, ჩვენო თბილისო,
შენს სახელს მარად დიდება,
ათას ხუთასი წლის ვაჟკაცს
მხნეობა ისევ გიხდება,
შენი მიდამო ფრთებსა შლის,
დღითიდღე უფრო ბრწყინდება!

2.

მტრის წინ წელში არ მოხრილხარ
შეუტევდი მომხდურს მაგრად,
მტრებს ხმალდახმალ [illegible],
ქვაბულში რომ ჩაგეკეტა
და შენს მიდამოებიდან

მათი ძვლები აკეხვეტა.
რით ვაღარო კარეშე მტრებს
შინაური შენი მტრები,
შიგნიდან რომ ციხეს ტეხდნენ
ეაყენეს სისხლის ტბები,
ღალატით რომ მოკაყენეს
სასიკვდილო ჭრილობები..

3.

ეღეს შენ კმოსავს მშვანით მთები,
რომ კაყრიდა ნიაღვარებს,
საღაც ტყენი კაეჩეხათ
შემოსეულ მტერთა ჯარებს.
სამგორის ველს კაღაბურულს
როგორ ეაესიზმრებოდა,
მის სევდიან გულს ეაღაგულს
ზვირთნი კაღაეკვრებოდა.
"თბილისხს ზღვა" შენს მიდამოს
მკერდზე კაღაეკვრებოდა.

4.

ეროშა წითლად მოქარგული
ფრიალებდა ცეცხლის ფრთებად,
~~უმკერდა~~ ეფელას გული
ეა ~~ფა~~ისმოდა მოწოდება!
"~~ვის აცვია ეღეს ვანდული~~,
ხვალ ეევ-გმირად წამოდგება".

-

მიწამ სული ძლივს მოითქვა
და მიეცა შვებას ოდნავ,

12 ~~10~~ 3.

13

ჩინამძღოლის თქმული სიტყვა
ქუხილივით გაისმოდა.-
შენი მკერდი ბაღნარით და
ყავილნარით ირთვებოდა.